

[Hartvig Frisch.]

Hr. Westermanns Udtalelser vil være udsat for den Beskyldning, som de altsaa ikke kan gendrive. Som Formand for Udvalget maa jeg, samtidig med at jeg i høj Grad beklager, at noget saadant kan finde Sted, sige, at den Fremstilling, der blev givet her, er ensidig og fuldkommen tendentios.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Jeg stillede det bestemte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Brorsen, om han var enig med Hr. Madsen-Mygdal i, at Spørgsmaalet om Landbruget koncentrerede sig om Landbrugets frie Eksportret og Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter. Det ærede Medlem begyndte med at henvise til Venstres Program og talte om, at han vilde overrække mig dette Program, men det ærede Medlem var selv klar over, at denne Stilling var uholdbar, og sluttede med at sige vedrørende Ordningerne, at der ved det ærede Medlem Hr. Foget jo, at vi er gaaet ind for Forbedring af Ordningerne. Hermed har det ærede Medlem Hr. Brorsen altsaa klart og koncist erklæret, at Venstres Rigsdagsgruppe staar ikke bag ved Madsen-Mygdal i hans Udtalelse, og herefter staar altsaa tilbage det Billede, at Madsen-Mygdal ikke repræsenterer nogen Landbrugsorganisation; Hr. Madsen-Mygdal staar som Formand for Venstres Parti, men bliver undsagt af Venstres Rigsdagsgruppe i det, som han kalder to klare og korte Standpunkter: Landbrugets Dispositionsret ved Eksporten og Nedsættelsen af Ejendomsskatterne. Resten har ingen Betydning, Ordningerne maa de gerne stryge for os! Men Venstres Rigsdagsgruppes Formand erklærer: Vi har arbejdet, hvad vi kunde, for at forbedre Ordningerne. Herefter synes jeg, det vilde være klogere, om man lod Hr. Madsen-Mygdal blive hjemme, naar han modarbejder Venstres Rigsdagsgruppes Politik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Til det ærede Medlem Hr. Brorsen vil jeg gerne bare stille det Spørgsmaal: Vil det ærede Medlem Hr. Brorsen virkelig paastaa, at det er hans Tro, at Ordningen af 1929 vilde have staaet sin Prøve indtil i Dag? Thi ellers kan der ikke være Tale om, at der vilde være tilflydt Flaadens

Nybygningskonto 25 Mill. Kr. i de forløbne Aar.

Til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil jeg gerne sige, at det, der er underskrevet om Fortrolighed, angaar de Meddelelser, der kommer til at foreligge for 21 Mands Udvalget, men den Redegørelse, jeg har givet her som min Opfattelse af, hvad der er foregaaet, har kun vedrørt den Form, som Arbejdet har faaet inden for Udvalget, og den er efter min Mening ikke paa nogen Maade mere vidtgaende end de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte i Gaar som sin Opfattelse af Arbejdet i 21 Mands Udvalget. Jeg kan ikke se, der kan være noget som helst rigtigt i, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kan give Oplysninger her, som skulde staa uimodsagt, og at i Virkeligheden Regeringspartierne skulde stilles frit i hele dette Spørgsmaal, blot fordi de har nedsat dette Udvalg. Jeg kan ikke godkende denne Redegørelse. Jeg kan ikke godkende, at alene Stofmængden inden for Udvalget skulde kunne forhindre, at der kunde være truffet en Afgørelse paa de Punkter, der er absolut nødvendige vedrørende hele Landets Beredskab, og som hele Befolkningen staar og venter paa skal blive truffet.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg maa ganske tilbagevise det ærede Medlem Hr. Westermanns Udtalelser vedrørende det, jeg sagde i Gaar. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg naturligvis ikke skulde bryde den Fortrolighed, som gælder for disse Forhandlinger, men blot pege paa det offentlig kendte Stof, der har været henlagt til vore Forhandlinger, hvorefter jeg nævnte det, der efter Udvalgets Nedsættelse var henlagt til det, og som var offentlig kendt. Og jeg tilføjede: Det kan derfor ikke undre, at disse Forhandlinger endnu ikke har kunnet afsluttes. Dertil kunde det ærede Medlem sige, at det undrede ham, at de endnu ikke havde kunnet afsluttes. Det vilde der ikke have været noget at indvende imod. Det, jeg nu har noget at indvende imod, er, at det ærede Medlem paa Grundlag af Forhandlinger, hvis Fortrolighed han selv har afgivet Erklæring om, tillader sig en Karakteristik af disse Forhandlinger, som, hvis den skal gendrive, vil nødvendiggøre, at den, der angribes, maa have Lov til at sige, hvad han har sagt. Det kan ikke nytte